

Sygn. akt X P 1198/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, 8 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu w składzie:

Przewodniczący SSR Alicja Rudnicka

Ławnicy Stefan Majka, Helena Żugaj

Protokolant Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **J. S.**

przeciwko **Starostwo Powiatowe we W.**

o przywrócenie do pracy

I. przywraca powoda J. S. do pracy u strony pozwanej w Starostwie Powiatowym we W. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy;

II. zasądza od strony pozwanej Starostwa Powiatowego we W. na rzecz powoda J. S. kwotę 924 zł (dziewięćset dwadzieścia cztery złote) tytułem zwrotu kosztów sporu;

III nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 1.728 zł (jeden

tysiąc siedemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych

poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt X P 1198/11

UZASADNIENIE

Powód, J. S., pozwem z dnia 4 listopada 2011 r. (data prezentaty), skierowanym przeciwko stronie pozwanej, Starostwu Powiatowemu we W., wniósł o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę wręzonego mu w dniu 28 października 2011 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powództwa powód podniósł, iż w jego ocenie, działania strony pozwanej mają charakter pozorny, tzn. zmierzający do pozbycia się osób obecnie zatrudnionych przy obsłudze technicznej budynku. Powód wskazał, iż strona pozwana nie udzieliła mu wyjaśnień w zakresie stosowanych uchwał Rady Powiatu, które zatwierdziłyby ewentualną redukcję pracowników z wykształceniem technicznym.

Ponadto dodał, iż do pracy w Starostwie Powiatowym we W. został przeniesiony w dniu 1 stycznia 2010 r. z (...) Zakładu (...) we W., gdzie od listopada 1997 r. był kierownikiem administracyjnym i administrował budynkiem biurowym przy ul. (...), gdzie mieściła się siedziba (...) Zakładu (...). Po wybudowaniu siedziby Starostwa przy ul. (...), został

przeniesiony do pracy w Starostwie Powiatowym jako administrator nowego biurowca o pow. 7.500 tys m². Do wykonywania zawodu administratora posiada stosowną licencję zawodową (k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana, Starostwo Powiatowe we W., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana zarzuciła, iż powód został zatrudniony na czas nieokreślony w Starostwie Powiatowym we W. na podstawie porozumienia z dnia 4 stycznia 2010 r. zmieniającego umowę o pracę z dnia 1 maja 1998 r. (data rozpoczęcia pracy 1 styczeń 2010 r.) na stanowisko „inspektora”. Ustalono mu zakres czynności obejmujący administrowanie nieruchomościami Powiatu (...) położonymi we W. przy J. P. oraz ul. (...), w S. przy ul. (...) oraz w K. przy ul. (...).

Na mocy art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, organizację i zasady funkcjonowania starostwa określa regulamin organizacyjny uchwalony przez radę powiatu na wniosek powiatu. Z dniem 20 kwietnia 2011 r. nastąpiły u strony pozwanej zmiany organizacyjne wprowadzone przez Radę Powiatu (...) nowym regulaminem organizacyjnym Starostwa. Jak wynika z uzasadnienia projektu uchwały zmiany wynikały z potrzeby usprawnienia funkcjonowania i dostosowania ram organizacyjnych do nowych potrzeb Starosty i Zarządu Powiatu (...). Wprowadzone zmiany dotyczyły między innymi likwidacji Zespołu Radców Prawnych z jednoczesną znaną nazwy Wydziału Organizacyjnego na Wydział Organizacyjno-Prawny z szerszym zakresem działania.

W związku z przyjęciem ww. uchwały trwały działania reorganizacyjne, w ramach których do zakresu działania Wydziału Organizacyjnego (w którym zatrudniony był powód) włączono zadania zlikwidowanego Zespołu Radców Prawnych (realizowane poprzednio przez dwóch pracowników na pełnym etacie), a do Biura Powiatowego Rzecznika przesunięto 1 pracownika Wydziału z wykształceniem prawniczym. W tej sytuacji, aby zapewnić prawidłowe wykonanie zadań, Starosta zaproponował racjonalizację zatrudnienia poprzez między innymi: zmniejszenie stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym oraz zmniejszenie stanu zatrudnienia osób na stanowiskach pomocniczych i obsługi.

W okresie przed reorganizacją Wydział Organizacyjny (wówczas bez zadań Zespołu Radców Prawnych) liczył 13 osób, w tym 4 osoby na stanowiskach pomocniczych i obsługi, a pozostałe na stanowiskach urzędniczych. Natomiast według stanu na dzień 30 czerwca 2012 r. Wydział Organizacyjno-Prawny liczy 9 osób, w tym jedynie 2 osoby na stanowiskach pomocniczych i obsługi (konserwator i archiwista). Wśród pracowników na stanowiskach urzędniczych dokonano nowego podziału obowiązków, dzięki czemu udało się przejąć zadania radców prawnych i wykonywać pozostałe zadania Wydziału, nie zwiększając stanu zatrudnienia. Spośród osób zatrudnionych obecnie w Wydziale: 4 osoby mają wykształcenie prawnicze, 1 administracyjne, 3 wyższe humanistyczne, 1 wykształcenie średnie. Taki poziom zatrudnienia i wykształcenia pracowników jest w ocenie pozwanego zadowalający.

Powyższe działania reorganizacyjne i argumentacja zostały powodowi zakomunikowane w piśmie, w którym wypowiedziano mu umowę o pracę i zwrócono uwagę, że następuje racjonalizacja zatrudnienia poprzez m.in. zmniejszenie stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym. Okres wypowiedzenia upłynął w dniu 31 stycznia 2012 r. W związku z powyższym powód otrzymał trzymiesięczną odprawę stosownie do przepisu art. 8 ust. 1 pkt 3 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Strona pozwana wskazała, iż w Starostwie Powiatowym we W. doszło do faktycznej reorganizacji, w wyniku której zredukowano zatrudnienie pracowników z wykształceniem technicznym, w tym rozwiązano stosunek pracy z J. S.. Wykonywane przez tego pracownika czynności zostały częściowo przejęte przez innego pracownika, (który już wcześniej także zajmował się kwestiami administracyjnymi i zaopatrzenia), a częściowo zlecone podmiotom zewnętrznym. Ponadto, nieruchomości położone we W. przy ul. (...) i w S. przy ul. (...) przygotowywane są do zbycia. W tym stanie rzeczy w ocenie strony pozwanej, Starostwo jako pracodawca miało prawo do dokonania reorganizacji

i rzeczywiście, a nie pozornie jak chciałby powód, jej dokonało. W zreorganizowanym Wydziale brak było potrzeby utrzymywania stanowiska pracy, które zajmował powód.

Strona pozwana zarzuciła, iż uchwały Rady Powiatu (...) są jawne nie tylko dla pracowników Starostwa Powiatowego we W., ale i dla wszystkich obywateli (wszystkie są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, a niektóre w Dzienniku Urzędowym Województwa (...)). Istnieje także możliwość wglądu do uchwał w Biurze Rady Powiatu. Jednakże Rada Powiatu (...) nie ma kompetencji do bezpośredniego ustalania ilości osób zatrudnionych w Starostwie Powiatowym we W.. Wobec tego trudno uznać, jakoby nie udzielono powodowi stosownych „wyjaśnień” w tym zakresie. Udzielono mu ich w wypowiedzeniu umowy o pracę (k. 49-54).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód, J. S., został zatrudniony w (...) Zakładzie (...) we W. z dniem 3 listopada 1997 r. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od 4 maja 1998 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z dniem 1 stycznia 2010 r. na skutek prośby powoda został on przeniesiony do pracy u strony pozwanej na stanowisko inspektora w wydziale organizacyjnym.

Do zakresu czynności powoda u strony pozwanej należało administrowanie nieruchomościami Powiatu (...):

- we W. przy ul. (...),
- we W. przy ul. (...),
- w S. przy ul. (...),
- w K. przy ul. (...).

W szczególności:

- znakowanie pomieszczeń i budynków (tablice urzędowe, informacyjne),
- zapewnienie dozoru i ochrony obiektu,
- przygotowywanie i prowadzenie dokumentacji (umów, zleceń, zamówień itp.) obejmujących:
- dostawy mediów (energia elektryczna, energia cieplna, woda i ścieki),
- sporządzanie i utrzymanie czystości,
- konserwacja urządzeń technicznych będących elementami wyposażenia budynków,
- rozliczanie wydatków budżetowych dotyczących obsługi budynków.

Administrowaniem budynków zajmował się tylko powód.

Dowody: umowy o pracę, porozumienie w sprawie przeniesienia powoda,

zakres czynności powoda (akta osobowe powoda).

Uchwałą nr (...) Rady Powiatu (...) z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we W., został uchwalony regulamin organizacyjny. Jednocześnie w myśl § 4 uchwały, jej wykonanie zostało powierzone zarządowi powiatu.

Zgodnie z § 3 ust. 1 regulaminu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, strukturę organizacyjną Starostwa tworzyły następujące wydziały, biura, zespoły oraz samodzielne stanowiska pracy:

1. Wydział Architektury i Budownictwa,
2. Wydział Dróg i Transportu,
3. Wydział Edukacji, Kultury i Sportu,
4. Wydział Finansowo-Księgowy,
5. Wydział Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami,
6. Wydział Komunikacji,
7. Wydział Ochrony Środowiska,
8. Wydział Organizacyjny,
9. Biuro Kontroli Finansowej i Audytu Wewnętrznego,
10. Biuro Obsługi,
11. Biuro Rady Powiatu,
12. Zespołu ds. Informatyki i Ochrony Informacji Niejawnych,
13. Zespół ds. Promocji Powiatu,
14. Zespół Radców Prawnych,
15. Zespół ds. Zamówień Publicznych,
16. Powiatowy Rzecznik Konsumentów,
17. Służba BHP.

Zgodnie z § 32 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały, wydział organizacyjny realizował w szczególności zadania z zakresu:

1. organizacji i funkcjonowania Starostwa;
2. spraw kadrowych pracowników Starostwa oraz dyrektorów i kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych;
3. gospodarowania pieczęciami urzędowymi;
4. zakładowego funduszu świadczeń socjalnych;
5. prowadzenia archiwum;
6. postępowania w sprawach rzeczy znalezionych;
7. powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz obrony cywilnej;
8. zarządzania kryzysowego;

9. administrowania budynkiem Starostwa oraz nieruchomościami Powiatu;
10. nadzoru nad Powiatowym Urzędem Pracy;
11. nadzoru nad stowarzyszeniami;
12. ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych nieprowadzących działalności gospodarczej;
13. nadzoru nad fundacjami;
14. przeprowadzania zbiórek publicznych na obszarze Powiatu;
15. wydawanie zezwoleń określonych w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych;
16. świadczeń w celu zwalczania klęsk żywiołowych;
17. oświadczeń majątkowych, informacji oraz oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej od osób zobowiązanych do ich złożenia Staroście.

Zgodnie z § 40 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały, wydział prawny realizował w szczególności zadania z zakresu:

1. udzielania porad prawnych;
2. sporządzania opinii prawnych;
3. opracowywania projektów aktów prawnych organów Powiatu i Starosty - w sprawach niezastrzeżonych dla innych wydziałów;
4. obsługi prawnej Rady i Zarządu;
5. wykonywania zastępstwa prawnego i procesowego przed sądami i innymi organami orzekającymi.

Dowody: uchwała nr (...) Rady Powiatu (...) z dnia 29.12.2011

w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we

W. k. 110,

regulamin organizacyjny Starostwa Powiatowego we W.

k. v. 113- 119,

schemat organizacyjny k. v. 119.

Uchwałą nr (...) Rady Powiatu (...) z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we W., został uchwalony nowy regulamin organizacyjny. Jednocześnie w myśl § 4 uchwały, jej wykonanie zostało powierzone zarządowi powiatu.

Zgodnie z § 3 ust. 1 regulaminu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, strukturę organizacyjną Starostwa tworzyły następujące wydziały:

1. Wydział Architektury i Transportu,

2. Wydział Dróg i Transportu,
3. Wydział Edukacji, Kultury i Sportu,
4. Wydział Finansowo-Księgowy,
5. Wydział Geodezji i Gospodarki Komunalnej,
6. Wydział Komunikacji,
7. Wydział Ochrony Środowiska,
8. Wydział Organizacyjno-Prawny,
9. Wydział Promocji, Rozwoju i Współpracy Zagranicznej,
10. Wydział Zamówień Publicznych,
11. Biuro Funduszy Europejskich i Inwestycji,
12. Biuro Kontroli Finansowej i Audytu Wewnętrznego,
13. Biuro Obsługi,
14. Biuro Rady Powiatu,
15. Zespołu ds. Informatyki i Ochrony Informacji Niejawnych,
16. Powiatowy Rzecznik Konsumentów,
17. Służba Bezpieczeństwa.

Zgodnie z § 5 regulaminu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, starosta ustalał wielkość zatrudnienia w wydziale oraz mógł tworzyć obwody, referaty i jednoosobowe stanowiska.

Zgodnie z § 36 regulaminu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, wydział organizacyjno-prawny realizował w szczególności zadania z zakresu:

1. organizacji i funkcjonowania Starostwa;
2. spraw kadrowych pracowników Starostwa oraz dyrektorów i kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych;
3. gospodarowania pieczęciami urzędowymi;
4. zakładowego funduszu świadczeń socjalnych;
5. prowadzenia archiwum;
6. postępowania w sprawach rzeczy znalezionych;
7. powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz obrony cywilnej;
8. zarządzania kryzysowego;
9. administrowania budynkiem Starostwa oraz nieruchomościami Powiatu;
10. nadzoru nad Powiatowym Urzędem Pracy;

11. nadzoru nad stowarzyszeniami;
12. ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych nieprowadzących działalności gospodarczej;
13. nadzoru nad fundacjami;
14. przeprowadzania zbiórek publicznych na obszarze Powiatu;
15. wydawanie zezwoleń określonych w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych;
16. świadczeń w celu zwalczania klęsk żywiołowych;
17. oświadczeń majątkowych, informacji oraz oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej od osób zobowiązanych do ich złożenia Staroście;
18. udzielania porad prawnych;
19. sporządzania opinii prawnych;
20. opracowywania projektów aktów prawnych organów Powiatu i Starosty - w sprawach niezastrzeżonych dla innych wydziałów;
21. obsługi prawnej Rady i Zarządu;
22. wykonywania zastępstwa prawnego i procesowego przed sądami i innymi organami orzekającymi.

Dowody: uchwała nr (...) Rady Powiatu (...) z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we W. k. 57, regulamin organizacyjny Starostwa Powiatowego we W. k. 58-69, schemat organizacyjny k. 70, uzasadnienie projektu uchwały w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we W. k. 71 .

W wyniku przeprowadzonego przetargu z dniem 11 stycznia 2011 r. strona pozwana przekazała zarząd nieruchomością położoną przy ulicy (...) we W. podmiotowi zewnętrznemu.

Dowody: umowa nr (...) z 11.01.2011 r. wraz z aneksami k. 150-155 , regulamin organizacyjny Starostwa Powiatowego

W wyniku przeprowadzonej reorganizacji na przełomie marca i kwietnia 2011 r. został zlikwidowany zespół radców prawnych, a ich zadania częściowo zostały przejęte przez nowo utworzony wydział organizacyjno-prawny, a częściowo w wyniku procedury zamówień publicznych zostały przejęte przez podmiot zewnętrzny.

Na dzień 31 marca 2011 r. wydział organizacyjny zatrudniał 13 pracowników na następujących stanowiskach: 1 dyrektora wydziału, 6 inspektorów, 2 podinspektorów, 1 archiwistę, 1 konserwatora, 1 kierowcę, 1 elektryka. Z tego 9 osób było zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych natomiast 4 na stanowiskach pomocniczych i obsługi. Natomiast w skład zespołu prawnego wchodziło 2 pracowników.

Na dzień 30 czerwca 2012 r. wydział organizacyjno-prawny zatrudnił 9 pracowników na następujących stanowiskach: 1 dyrektora wydziału, 4 inspektorów, 1 podinspektor, 1 główny specjalista, 1 archiwistę, 1 konserwatora. Z tego 7 osób było zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych natomiast 2 na stanowiskach pomocniczych i obsługi.

Dowody: zeznania świadka L. D. (1) k. 187-189,

zeznania świadka P. W. k. 205-209,

lista osób zatrudnionych na dzień 31 marca 2011 r. k. 134

Przed reorganizacją w wydziale organizacyjnym, z wykształceniem prawniczym było zatrudnionych 3 pracowników. Natomiast po reorganizacji w wydziale organizacyjnym był 4 osoby z wykształceniem prawniczym: K. Z., Ł. C., G. H. oraz L. K..

W dniu 12 lipca 2011 r. strona pozwana zawarła z G. H., umowę o pracę na czas nieokreślony, zatrudniając go na stanowisku dyrektora wydziału organizacyjno-prawnego. Został on zatrudniony w miejsce dotychczasowego dyrektora wydziału organizacyjnego – R. C.. Z dniem 30 września 2012 r. doszło do rozwiązania stosunku pracy z G. H..

W dniu 1 września 2011 r. strona pozwana zawarła z L. K., umowę o pracę na okres próbny, która następnie została przedłużona na czas nieokreślony, zatrudniając go na stanowisku inspektora w wydziale organizacyjno-prawnym. Został on zatrudniony w miejsce G. M..

Dowody: zeznania świadka G. H. k. 209-211,

przesłuchanie powoda J. S. k. 212-214,

umowa o pracę zawarta z G. H. k. 147

umowy o pracę zawarta z L. K. k. 148-149,

lista osób zatrudnionych na dzień 31 marca 2011 r. k. 134,

dyplomy potwierdzające wykształcenie k. 142-146.

Pismem z dnia 28 listopada 2011 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 stycznia 2012 r.

W uzasadnieniu wypowiedzenia umowy o pracę strona pozwana wskazała, iż z dniem 20 kwietnia 2011 r. nastąpiły zmiany organizacyjne w Starostwie Powiatowym we W. wprowadzone nowym regulaminem organizacyjnym Starostwa /uchwała Nr (...) Rady Powiatu (...) z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Starostwa Powiatowego we W./.

Włączenie zadań zlikwidowanego Zespołu Radców Prawnych do zakresu działania Wydziału Organizacyjno - Prawnego wymusiło zmiany struktury organizacyjnej Wydziału i racjonalizację zatrudnienia zapewniającą prawidłowe wykonanie zadań. Wystąpiła konieczność między innymi zmniejszenia stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym.

Po wypowiedzeniu umowy o pracę, od listopada 2011 r. obowiązki powoda zostały przejęte przez L. D. (1), która z wykształcenia jest pedagogiem. Natomiast na miejsce powoda nie został nikt zatrudniony.

W związku z wypowiedzeniem umowy o pracę powód otrzymał trzymiesięczną odprawę pieniężną.

Dowody: zeznania świadka L. D. (1) k. 187-189,

przesłuchanie powoda J. S. k. 212-214,

wypowiedzenie umowy o pracę k. 4.

W dniu 11 października 2012 r. strona pozwana sprzedała nieruchomość położoną we W. przy ul. (...).

W dniu 23 października 2012 r. strona pozwana sprzedała nieruchomość położoną w S. przy ul. (...).

Po sprzedaży nieruchomości L. D. (1) przestała się zajmować zarządzaniem sprzedanych nieruchomości i od tego momentu, aż do chwili obecnej zajmuje się zarządzaniem nieruchomością położoną we W. przy ul. (...).

Dowody: zeznania świadka L. D. (1) k. 187-189,

zeznania świadka P. W. k. 205-209,

akty notarialne k. 156-183.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o przywrócenie do pracy jako w pełni uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawy prawnej roszczenia powoda, upatrywać należy w art. 45 § 1 k.p., który stanowi, iż w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony było nieuzasadnione lub naruszało przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie, zmierzać więc miało, do jednoznacznego ustalenia, czy strona pozwana dokonując wypowiedzenia umowy o pracę za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, uczyniła to w sposób prawidłowy, a więc spełniało wymogi formalne (np. konsultacji związkowych, formy pisemnej, podania przyczyny wypowiedzenia), a podana przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista i prawdziwa.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony w trybie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. jest zwykłym sposobem rozwiązywania umowy o pracę, a pracodawca ma prawo do stosowania takiej polityki kadrowej, która zapewni prawidłową realizację zadań. Prawo wypowiedzania umów o pracę zawieranych na czas nieokreślony ograniczone jest jednak klauzulą generalną, w myśl której każde wypowiedzenie tego rodzaju umowy musi zawierać uzasadnienie merytoryczne. Zgodnie z przepisem art. 30 § 4 k.p. oświadczenie woli pracodawcy o wypowiedzeniu umowy zawartej na czas nieokreślony powinno zatem zawierać przyczynę dokonania tego rodzaju czynności prawnej, przy czym przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista. Przyczyna ta jednak nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości, albowiem jak już wskazano, wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy (patrz wyrok SN z 4 grudnia 1997 r., I PKN 419/97, OSNP 1998/20/598).

Jednocześnie, należy przy tym wskazać, iż Sąd dokonując oceny zasadności wypowiedzenia i jego zgodności z prawem zobligowany jest do jego kontroli w kontekście przyczyn powołanych w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę (zob. wyrok SN z 1 lutego 2000r., I PKN 496/98; wyrok SN z 19 lutego 1999r., I PKN 571/98; wyrok SN z 10 listopada 1998r., I PKN 434/98). Pracodawca nie może zatem je uzupełniać, ani powoływać się na inne przyczyny niż wskazane, po złożeniu pracownikowi oświadczenia woli (zob. wyrok SN z 19 lutego 1999r., I PKN 571/98; wyrok SN z 10 listopada 1998r., I PKN 423/98). Oznacza to, że przyczyny podane w wypowiedzeniu pracownikowi umowy o pracę, zakreślają granice jego sądowej kontroli.

Z treści oświadczenia woli pracodawcy z dnia 28 listopada 2011 r. wynika, iż przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była wiążąca się z włączeniem zadań zlikwidowanego zespołu radców prawnych do zakresu działań wydziału

organizacyjno-prawnego, wymuszająca zmiany struktury organizacyjnej wydziału i racjonalizację zatrudnienia zapewniająca prawidłowe wykonywanie zadań, konieczność zmniejszenia stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym.

W tym miejscu należy wskazać, iż w orzecznictwie sądowym, ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym kontroli Sądu pracy nie podlega ocena zasadności przyjętej przez pracodawcę decyzji o zmianie struktury organizacyjnej zakładu pracy w celu racjonalizacji zatrudnienia pracowników, lecz tylko ocena słuszności przyjętych kryteriów doboru pracowników na stanowiska pracy i kwalifikowania pracowników do zwolnienia z pracy” (por. wyrok SN z 27 listopada 1997 r., I PKN 401/97, OSNP 1998/18/542; również wyrok SN z 27 lutego 1997r., I PKN 20/97, OSNP 1997/21/417). Konieczność pozostawienia zakładowi pracy stosownej swobody decyzji wynika bowiem z faktu, iż bez niej realizacja polityki kadrowej byłaby nadmiernie utrudniona, a wręcz niemożliwa. Z tego też względu, ocenie Sądu nie podlegała zasadność przeprowadzanych zmian.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, zdaniem Sądu, zarzuty podnoszone przez powoda znalazły potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a tym samym powództwo było uzasadnione.

Przede wszystkim należy wskazać, iż ciężar dowodu w zakresie wykazania prawdziwości wskazanej przyczyny spoczywał na stronie pozwanej. Tymczasem w toku postępowania strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, iż w związku z włączeniem zadań zlikwidowanego zespołu radców prawnych do zakresu działań wydziału organizacyjno-prawnego, wymuszającym zmiany struktury organizacyjnej wydziału i racjonalizację zatrudnienia zapewniającym prawidłowe wykonywanie zadań, doszło do zmniejszenia stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym. Taka właśnie, była bowiem wskazana powodowi przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę.

W tym miejscu należy nadmienić, iż sformułowanie „zmniejszenie stanu zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym”, w ocenie Sądu, jest dość enigmatyczne i niekonkretne. Należy tu wskazać, iż w wydziale organizacyjnym na stanowiskach urzędniczych było zatrudnionych przed reorganizacją 9 pracowników i teoretycznie wszyscy mogli mieć wykształcenie techniczne (strona pozwana w żaden sposób nie wykazała ile osób zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych miało wykształcenie techniczne). Skoro, zatem wynikła konieczność zmniejszenia zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym to powinna wykazać ile takich osób poza powodem było jeszcze zatrudnionych i jakimi kryteriami kierowała się typując konkretną osobę do zwolnienia (w tym przypadku powoda). Należy przy tym podkreślić, iż strona pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Ponadto, jak wykazało postępowanie dowodowe, strona pozwana zwalniając powoda nie zatrudniła na jego miejsce osoby z wykształceniem prawniczym, tak jak wynikać by to miało ze wskazanej w wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny rozwiązania stosunku pracy, albowiem wykonywane przez niego zadania zostały przejęte przez innego pracownika – L. D. (2), która z wykształcenia jest pedagogiem, a nie prawnikiem. Zatem w przypadku powoda trudno mówić, iż doszło do zmniejszenia zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym, skoro na miejsce powoda nie została zatrudniona żadna osoba z wykształceniem prawniczym, a jego obowiązki zostały przekazane dotychczasowemu pracownikowi o wykształceniu pedagogicznym. Jednocześnie w toku postępowania zostało ustalone, iż po przeprowadzonych zmianach organizacyjnych z 15 pracowników zatrudnionych w obu wydziałach (organizacyjnym – 13 osób, zespole radców prawnych – 2 osoby) stan zatrudnienia został zredukowany do 9 osób, a więc o 6 etatów. Trudno zatem w ogóle mówić, iż istniała konieczność zmniejszenia zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych osób z wykształceniem technicznym na rzecz osób z wykształceniem prawniczym, gdyż stan zatrudnienia drastycznie zmalał i doszło do redukcji etatów, a nie do zastąpienia dotychczas zatrudnionych osób z wykształceniem technicznym przez osoby z wykształceniem prawniczym. Strona pozwana redukowała bowiem koszty poprzez likwidację etatów. Potwierdzają to nie tylko dowody z dokumentów, ale również zeznania świadków.

Jednocześnie, Sąd nie dał wiary stronie pozwanej, iż wzrost stanu zatrudnienia osób z wykształceniem prawniczym z trzech do czterech, był wynikiem wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Przede wszystkim jak wykazało postępowanie dowodowe na miejsce powoda nie został nikt zatrudniony, a jego dotychczasowe obowiązki przejęła świadek L. D. (1).

G. H. posiadający wykształcenie prawnicze został zatrudniony w lipcu 2011 r. na miejsce dotychczasowego dyrektora wydziału organizacyjno-prawnego – R. C. i aktualnie nie pozostaje on już w zatrudnieniu u strony pozwanej. Natomiast L. K. podjął pracę we wrześniu 2011 r. w miejsce G. M.. Tymczasem powodowi wręczono wypowiedzenie umowy o pracę w październiku 2011 r. ze skutkiem na koniec stycznia 2012 r.

Jednocześnie, jak wynika z zeznań świadka G. H., prawdziwą przyczyną rozwiązania z powodem stosunku pracy miała być „... mniejsza ilość zadań, które pozostały w zakresie czynności powoda oraz zgoda p. B.-D. na powierzenie jej dodatkowych obowiązków”. Zatem należy przyjąć, iż w przypadku nie wyrażenia zgody przez L. D. (1) na przejęcie obowiązków powoda, nie doszłoby do rozwiązania z nim stosunku pracy. Tym samym, wskazana przez stronę pozwaną przyczyna wypowiedzenia stosunku pracy była nieprawdziwa. W tym miejscu należy również wskazać, iż w momencie rozwiązania z powodem umowy o pracę, nie miał on wcale mniejszego zakresu obowiązków, niż dotychczas. Wprawdzie strona pozwana w 2010 r. rozpoczęła proces mający na celu sprzedaż części nieruchomości, to jednak do momentu ich sprzedaży, a więc do października 2012 r. cały czas były one przez nią zarządzane. Zatem dopiero w październiku 2012 r., a więc rok od wypowiedzenia powodowi stosunku pracy faktycznie zmniejszyłby się zakres jego obowiązków i ilość wykonywanych przez niego zadań, co dobitnie potwierdzają zeznania świadka L. B.-D..

W tym miejscu należy wskazać, iż powodowi w momencie rozwiązania stosunku pracy brakowało zaledwie kilku miesięcy (ur. (...)), ażeby zostać objętym dyspozycją art. 39 k.p. wyrażającą się zakazem wypowiedzenia umowy o pracę osobom, którym brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego. Zatem w momencie faktycznej likwidacji zadań powoda związanych z obsługą sprzedawanych nieruchomości, strona pozwana z uwagi na objęcie powoda szczególną ochroną wynikającą z art. 39 k.p. nie mogłaby wypowiedzieć powodowi stosunku pracy. Dlatego też, podjęła odpowiednie starania, mające na celu wcześniejsze rozwiązanie z powodem stosunku pracy jeszcze przed faktycznym zmniejszeniem ilości jego zadań i takie działanie strony pozwanej, w ocenie Sądu, należy uznać za krzywdzące i niedopuszczalne. Artykuł 39 k.p. w swoim zamierzeniu ma bowiem chronić przed utratą pracy osoby starsze, a nie „pobudzać” pracodawcę do podjęcia starań mających na celu wypowiedzenie stosunku pracy z takim pracownikiem jeszcze przed objęciem go ochroną stosunku pracy przejawiającą się zakazem wypowiedzenia umowy o pracę w okresie przedemerytalnym.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów oraz zeznań świadków: L. D. (1) (k. 187-189), P. W. (k. 205-209), G. H. (k. 209-211) oraz przesłuchania powoda J. S. (k. 212-214).

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Jednakże Sąd nie dał wiary przedstawionemu przez stronę pozwaną oświadczeniu woli o rozwiązaniu umowy o pracę, albowiem w toku postępowania zostało wykazane, iż wskazana w nim przyczyna wypowiedzenia była nieprawdziwa.

Oceny zeznań świadków oraz powoda, Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, zeznania te były jasne, logiczne i zbieżne ze sobą, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów. Zeznania świadków nie potwierdziły wskazanej przez stronę pozwaną przyczyny rozwiązania stosunku pracy z powodem. Tymczasem z zeznań świadka G. H. wynika, iż faktyczną przyczyną miała być mniejsza ilość zadań, które miały pozostać w zakresie czynności powoda, jednakże do rzeczywistego zmniejszenia jego zadań nie doszło na przełomie roku 2011/2012, a dopiero w październiku 2012 r. kiedy to strona pozwana sprzedała część zarządzanych przez powoda nieruchomości.

Mając na uwadze przeprowadzone rozważania, Sąd uwzględnił konsekwentnie podtrzymywane przez powoda roszczenie o przywrócenie do pracy i przywrócił go do pracy u strony pozwanej na dotychczasowych warunkach zatrudnienia nie znajdując podstaw do przyjęcia niemożności czy niecelowości takiego przywrócenia. O powyższym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie, kosztami poniesionymi przez powoda, były koszty części opłaty od pozwu w kwocie 864,00 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika go reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), wynosiły 60 zł. Zatem powód poniósł koszty w łącznej wysokości 924 zł.

O obowiązku uiszczenia przez stronę pozwaną, części nieuiszczonej przez powoda opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1.728,00 zł poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa, orzeczono w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 100 ust. 1 i art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Wobec czego, strona pozwana obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 1.728,00 zł tytułem części opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.